

[Industriministeren]

port, men et debatindlæg udarbejdet som ét af flere debatindlæg til Erhvervsudviklingsrådet, og det er naturligvis derfor også rådets suveræne ret at uddrage de konklusioner af den nævnte rapport, som man finder relevante.

Jeg er bekendt med, at Erhvervsudviklingsrådet som opfølgning af sine første drøftelser har besluttet at arbejde videre med tre centrale problemstillinger, i øvrigt uafhængigt af denne rapport, men selvfølgelig på baggrund af alle de rapporter, man har modtaget.

Formanden:

Politiske diskussioner er vigtige på alle niveauer, men der er nogle niveauer, som skal forlægges uden for salen.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

For det første vil rådet i efteråret afholde en konference, som skal se på opgaverne for den danske erhvervsfremmepolitik. For det andet vil rådet tage udvalgte ressourceområder op til nærmere diskussion for bl.a. at få et overblik over en række vækstpotentialer i dansk økonomi. Og for det tredje har rådet opfordret Industri- og Handelsstyrelsen til at undersøge mulighederne for en omlægning af programadministrationen, så her bliver et tættere samspil med virksomhederne – en tanke, som jeg i øvrigt finder yderst spændende.

Mit udgangspunkt for besvarelsen af dagens forespørgsel er altså, at vi skal lade rådet komme med nogle udspil på området, inden vi selv lægger os skråsikkert fast på, hvad vi skal mene.

Men når disse ting er sagt, er jeg naturligvis rede til i dag at gå ind i en åben og konstruktiv debat her i Tinget om de udfordringer, som dansk erhvervsliv i disse år i øvrigt står over for, og hvorledes disse udfordringer bedst tages op.

Der er to vigtige spørgsmål, som jeg gerne vil tage fat i. Det ene er, om vi skal have en dansk erhvervs politik eller vi kan nøjes med EF's. Det andet spørgsmål er, hvad der skal indgå i dansk erhvervs politik. I den erhvervs politiske redegørelse, som jeg forelagde for Folketinget den 24. april, har jeg givet mit og regeringens svar på begge spørgsmål. Jeg synes, svarene er klare, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at uddybe dem, så ingen skal være i tvivl om, hvad regeringens holdning er.

Vi har i dag mere end nogen sinde behov for en dansk erhvervs politik, men vel at mærke den

rigtige. EF-samarbejdet er en fordel for det danske samfund og dansk erhvervsliv; det er også regeringens klare opfattelse. Men de muligheder, det giver, udnyttes kun optimalt, hvis vi arbejder for en aktiv erhvervs politik både i EF og i Danmark.

Regeringens erhvervs politik bygger på fri konkurrence og nej til statsstøtte til enkeltvirksomheder og særligt truede brancher, og jeg kan sige, at vores holdning faktisk også er ved at være holdningen rundt omkring i EF. Det kan man konstatere ved at læse EF-Kommisionens meddelelser om industri politik i et åbent og konkurrencebaseret miljø, som kom i november 1990. Regeringen mener, at det er vigtigt, at der konstant lægges pres på for at få begrænset statsstøtten i EF, for der er stærke kræfter inden for EF, som prøver at trække i den anden retning. Vores politik på det område udelukker selvfølgelig ikke, at vi kan føre en aktiv og udviklings orienteret erhvervs politik i Danmark. Det afgørende er, hvilke mål vi går efter, og hvilke midler vi bruger.

Regeringens erhvervs politiske initiativer er bygget op om fire grundpiller.

Lad mig starte med de generelle vilkår for erhvervslivet. De skal være gode og konkurrence dygtige; og vi er faktisk godt på vej. De samfunds økonomiske forhold er stabiliseret, inflationen er lav, og der er overskud på betalingsbalancen. Vi er også godt i gang med moderniseringen af den offentlige sektor og har fået truffet nogle væsentlige beslutninger om store trafikinvesteringer.

Dernæst sætter regeringen ind på at skabe gode institutionelle rammer for erhvervslivet, så erhvervslivet har gode betingelser for at gennemføre den nødvendige internationalisering og strukturtilpasning.

Hvis lovgivningen fungerer uhensigtsmæssigt, må vi også være parate til hurtigt at foretage de nødvendige ændringer. Det er derfor, at det er en god ting, at Danmark ligger i spidsen for gennemførelsen af EF-direktiverne i dansk lovgivning. Vigtigt er imidlertid, at tilpasningen ikke foregår passivt, men under hensyn til strukturen i dansk erhvervsliv.

For det tredje arbejder vi på at skabe gode betingelser for en optimal udvikling af ressourceområder, som udgør et vækstpotentiale for dansk erhvervsliv. Som eksempler på ressourceområder, hvor vi har haft eller har en indsats,